

CO S SEBOU NA TÁBOR

Tento přehled je určen především rodičům, kteří posílají poprvé své děti na náš tábor. Rozhodně si neklade za cíl vyjmenovat veškeré možné táborové vybavení a dopodrobna o něm informovat. Jeho snahou je rodičům usnadnit orientaci a nasměrovat jejich případné dotazy správným směrem.

V dolní části stránky najdete obecná pravidla pro vybavení dětí na tábor.

Zavazadla do kterých se balí Jednoznačně preferujeme kufr. Ve stanu se vejde pod postel a děti v něm spíše udrží pořádek

Krosna – pokud Vaše dítě pohrdne kufrem a doufá, že v ní udrží pořádek, lze krosnou kufr nahradit. V případě, že je na ní během cesty na tábor a z tábora něco připevněno zvenčí (spacák, karimatka), tak velmi důkladně.

Boty na delší chůzi a do náročnějšího terénu by měly být pevné, nejlépe kožené a nad kotník (tak aby byl fixován). V nouzi kotníkové botasky. Pevné boty vyžadujeme pro jakýkoli pohyb v lese.

Sandály – jsou velmi vhodnou obuví pro pobyt v táboře, oddechové činnosti, pro přezutí po pochodu na putovních táborech i jako přezůvky do objektů. Jejich výhody jsou zřejmé: jsou lehké, snadno sbalitelné, nepotí se v nich nohy, rychle se obouvají.

Sportovní obuv je nezbytností pro téměř všechny druhy táborů, neboť v ní děti absolvují patrně většinu táborového programu. Tenisky by rozhodně měly mít solidní odpruženou podrážku, obyčejné kecky s plochou podrážkou jsou nevhodné a jejich užití při náročnějším programu odnesou zejména kotníky. Pokud jsou boty starší, vyplatí se ještě jedny náhradní.

Boty do vody – velmi praktická věc. Proto se vyplatí nevyhazovat staré roztrhané šněrovací tenisky. Ty pro tento účel poslouží lépe než sandály, které při plavání často sklouzávají z nohou.

Holínky – absolutní nutností – neodhadneme počasí dopředu. Zaberou sice hodně místa, ale v případě dlouho trávajícího deště je dítě určitě ocení.

Ponožky - ponožky jsou velmi důležitou součástí vybavení. Děti by jich měly mít rozhodně dostatečné množství. Alespoň část z nich by měla být silná.

Kalhoty – dlouhé kalhoty jsou samozřejmostí, ale je opět dobré přizpůsobit je zaměření a programu tábora. Pro náročnější program v přírodě jsou vhodné pevnější kalhoty nenápadnějších barev. Praktické jsou kapsy po stranách nohavic.

Kraťasy, sukně – v letním počasí, kdy probíhá většina táborů jsou kraťasy (příp. sukně) užívány zpravidla více než kalhoty. Proto není od věci mít s sebou na delší tábor třeba i dvoje, zvláště nejsou-li z pevnější látky (plátno, džínovina).

Pásek – na pásek se dá při balení lehce zapomenout a pak padají kalhoty. Dobré je taky nezapomenout na to, že poutka u různých kalhot mají různou šířku, takže by měl pasovat do všech, neboť tahat jich s sebou na tábor více je holý nesmysl.

Oblečení na spaní – je asi věcí zvyku, zda to bude pyžamo, nebo triko a tepláky, ale rozhodně by to mělo být něco, co je vyhrazeno pouze na spaní. Děti by určitě neměly spát ve věcech, ve kterých chodí přes den, neboť takové věci jsou většinou propocené (tedy vlhké a mastné) a hůře izolují. Do spacáku by se však děti neměly ani příliš nabalovat.

Triko s krátkým rukávem – zejména v létě opět asi jedna z nejoblíbenějších a nejužívanějších částí oděvu.

Tepláky - vzhledem k pohybovým a sportovním aktivitám na většině táborů jsou tepláky velmi důležitou součástí vybavení a málokterý táborník se bez nich obejde.

Bunda – solidní bunda by ve vybavení táborníka rozhodně neměla chybět. Ideální je starší zimní bunda nebo „vaťák“.

Spodní prádlo – mělo by ho být dostatečné množství zejména u mladších dětí, kde se nepředpokládá jeho praní. Jinak je to samozřejmě věc zvyku a výchovy.

Plavky – jsou věc, která jistě nepotřebuje rozsáhlé komentáře. Snad jen, že by neměly být příliš chatrné, neboť děti jsou schopné je na klouzačce místního koupaliště prošoupat za jedině odpoledne.

Triko s dlouhým rukávem – je výborným základem do chladnějšího oblečení, když je potřeba si obléci více vrstev. Výborné je též na noc do spacáku. Pro tento účel je patrně nejvhodnější 100% bavlna.

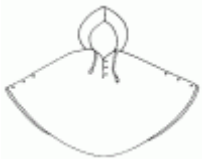
Košile – solidní košile je jednou z nejpraktičtějších částí oděvu, už jen tím, že má širokou škálu využití. Asi nejvýhodnější je bavlněná s dlouhým rukávem.

Svetr – dobrý svetr je důležitou součástí vybavení i na tábory v letním období, neboť noci v létě bývají často chladné a posezení u táboráku nebo noční hra vyžaduje teplé oblečení.

Pláštěnka, perelína (pončo) – něco proti dešti je rozhodně třeba. Otázka zní, co je nevhodnější.. Většinu nevýhod mají igelitové pláštěnky, které jsou dobré zpravidla pouze na přeběhnutí od stanu ke stanu. Pro jakoukoliv jinou činnost (např. na výlet) se nehodí z mnoha důvodů. Snadno se roztrhá, při pohybu se v ní člověk nadměrně potí, kryje pouze tělo a ne batoh, většinou se už dále nedá nijak upravovat a využít k dalším účelům. Za ideální (ne nutnou) považujeme vojenskou pláštěnku z výprodeje (pozor na jednorázové protichemické prostředky – obsahují i kalhoty)

Perelína (pončo) - je pevnější a vzdušnější, schová i batoh, často se dá regulovat tvar otvoru na obličej či celé kapuce i délka celé perelíny. Některá se dají využít i jako nouzový přístřešek apod. Dobré zkušenosti jsou např. s platanem. Deštník je do přírody většinou nepraktický.

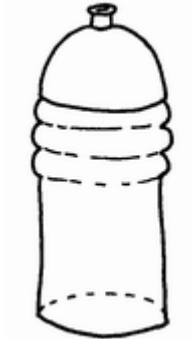
Ručník – jako věc denní potřeby nebude jistě chybět ani na táboře. Není rozhodně třeba jich dětem dávat fůru, ale vhodný a praktický je krom většího ručníku nebo osušky i menší ručník např. na obličej.

Mikina – je hodně praktická a hodně užívaná, děti jí rádi nosí. V létě ve většině případů nahradí svetr, je lehčí a skladnější.

Ešus + lžíce (kompletní) – patří k základnímu vybavení pro pobyt v přírodě. Na táborech se z něj nejen jí, ale často se v něm i vaří a proto by měl být kompletní a v pořádku. Kompletní sada obsahuje i vnitřní malý ešus a víčko. Výhodnější je pořídit ešus s oušky. U většiny hliníkových ešusů je třeba zkontrolovat a případně upravit držátko.

Láhev na vodu – je důležitá pro dodržování pitného režimu dětí, zejména na putovních táborech a výletech. V současné době umělohmotných lahví pro dítě většinou nebývá problém si nějakou pořídit v případě zničení či ztráty. Přesto je dobré ho vybavit kvalitní (pevnou) lahví již předem. Pro pochody jsou většinou lepší dvě menší lahve než jedna velká. Lépe se vyváží v nebo na batohu a v případě proražení má člověk ještě jednu.

Hrníček – děti mají po celý den k dispozici čaj, budou jej potřebovat .

Stará utěrka – hodí se na tisíce věcí a je téměř nezbytností tam, kde se děti účastní vaření. Zejména vaří-li se na ohni, je třeba jí mít po ruce. Nejméně jednu starou utěrku bude dítě potřebovat na osušení svého jídelního nádobí.

Nůž – prosíme dohlédněte na zbrojní vybavení Vašeho dítěte. Ideálním nožem je pro nás kapesní. Pokud vybavíte své dítě nožem s pevnou čepelí je nutná i pevná kožená pochva (pozor na nekvalitní napodobeniny – RAMBO nůž).

Hadr a krém na boty – je potřeba v případě, že své dítě vybavíte koženými botami. Každopádně vyčištěné a nakrémované boty vydrží déle a hlavně na výletech jen tak nepropustí vodu.

Spacák – o spacáku by se dalo napsat mnoho stran, ale to není účelem tohoto přehledu. Každopádně je před jeho pořízením nutné se zorientovat. Jistě vám dobře poradí v každé specializované prodejně. Za nejlepší a nejvšestranější (nejen pro letní tábor) považujeme spacák z dutých vláken do teploty -10 až -20 stupňů.

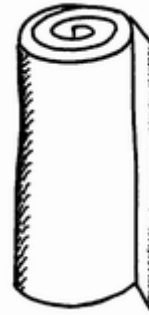
Uzlovačka – je v podstatě kus silnějšího kvalitního provazu, zpravidla 2-5m dlouhého, hodícího se krom návěku uzlů téměř na všechno. Lze s ní přivázat něco k batohu, použít jí jako prádelní šňůru, použít při hrách či k různým opravám výstroje...

Kapesní nůž-je nesmyslné, aby byl tupý. Při manipulaci s tupým nožem dochází častěji ke zranění a tato zranění bývají ve většině případů mnohem závažnější (při řezání tupým nožem musíme na nástroj vyvinout mnohem větší tlak a nůž neprojde tam kam chcete.)

Menší batoh - NEJMÉNĚ TAK VELKÝ, ABY SE DO NĚJ VEŠEL SPACÍ PYTEL.

Izolační podložka (karimatka) pro spaní ve stanu jsou děti vybaveny našimi karimatkami, uvítáme vybavíte-li dítě vlastní karimatkou pro použití při koupání a spaní ve volné přírodě

Čepice proti slunci – v letních vedrech se může stát důležitou pomůckou proti úžehu nebo úpalu,.

Hygienické potřeby – jsou spíše samozřejmostí a otázkou osobních preferencí. Je to věc, na kterou člověk zpravidla nezapomene, takže spíše pro úplnost. Zpravidla to bývá kartáček na zuby, zubní pasta, mýdlo v krabičce, šampón, krém na obličej, krém na opalování, jelení lůj, repelent, zrcátko, toaletní papír, hyg. vložky, kapesníky (**z důvodů ekologie preferujeme na tábořelátkové kapesníky**), případně další věci dle vlastního uvážení

Osobní léky – pokud je Vaše dítě musí používat, uveďte to prosím na přihlášku. Na krabičku napište denní dávkování.

NEVYBAVUJTE DÍTĚ TABLETAMI PROTI HMYZÍMU BODNUTÍ (DITIADEN). MÁME JE V TÁBOROVÉ LÉKÁRNĚ

Další důležité věci: psací potřeby, baterka (s novými bateriemi + náhradními), zápisník, známky na pohled, libovolný průkaz totožnosti (s datem narození a fotografií), pišťalka, zápalky, **fotokopie průkazky zdravotní pojišťovny**

Věci, které nejsou nezbytností, mohou však výrazně zpříjemnit pobyt na táboře: deka, celta, ledviňák, čepice, nůžky, pastelky, knížka, korespondenční lístky, brýle proti slunci, opalovací krém, hudební nástroj, polštářek-mazlíček, medvídek...

Obecná pravidla pro vybavení dětí na tábor:

- 1) **Nechte děti balit samostatně.** Dohlédněte na ně, pomozte jim přiměřeně jejich věku a schopnostem, ale nechte je, ať si sami uvědomí, co vlastně potřebují, proč si to berou, a zařídte, ať jim vše projde rukama a vědí, kam si to ukládají. Když sbalíte dětem vy, stane se velmi pravděpodobně to, že spoustu věcí vůbec nepoužijí, protože nebudou vědět (nebo zapomenou), že je mají, případně kde jsou. Když si vedoucí všimne, že dítě chodí od začátku tábora v jedné ponožkách a pomůže mu objevit skrytá tajemství jeho zavazadla, pak zas dítě, které si samo nezabalilo, spoustu věcí nepřiveze, neboť vlastně neví, co vše s sebou mělo a své věci si nepozná.
- 5) **Množství peněz** je další věcí, na kterou se často naráží -Pokud s tímto nastanou problémy, pak je to především s přílišným množstvím peněz. (Lze narazit i na děti, kteří mají s sebou větší kapesné, než dospělý vedoucí.) Proto je dobré si uvědomit, proč na tábor dítě posíláte. Jistě dospějete k závěru, že to není kvůli nakupování. I samostatné hospodaření s penězi je totiž pro děti podstatná součást výchovy a značně se promítá i do vztahů, nejen na táboře.
- 6) **Cenné a nebezpečné věci** se mohou stát v případě neuváženosti stejným problémem, jako přílišné množství peněz. I když je dnes už běžné, že děti každodenně používají mnoho elektroniky a jiných drahých věcí, bývá lépe, když si od nich na chvíli odpočinou. V případě, že dítě vybavíte mobilním telefonem, je třeba počítat s vybitím baterie. Poveze-li si s sebou dítě další elektronická zařízení – kazetové a CD přehrávače činíte tak na vlastní nebezpečí, tábor není vybaven pro uzamykatelné uschování těchto zařízení.
- 7) **Jídlo a sladkosti** bývají další ukázkou přílišné péče a obav rodičů. U našeho tábora se rodiče jistě nemusí bát, že by děti trpěly hladem. Proto i zásoby jídla jsou zbytečné. Jedná se tedy pouze o jídlo na cestu, či první den tábora. Přesto dost často, ne-li ve většině případů, vedoucí po několika dnech musí likvidovat množství jídla, které děti „po cestě“ nesnědly. A mnohdy ani není divu, že malé děčko nestačí spořádat k svačině dva řízky či půlku kuřete s pěti chleby. Nelze se ani divit, že se svačiny ani nedotklo a dalo raději přednost sušenkám a čokoládě. Proto i zde platí „všeho s mírou“. Mnohem důležitější než jídlo je vybavit dostatkem tekutin, pokud možno nepříliš sladkých. Děti dostávají oběd ihned po příjezdu a ubytování.